

מסורת הש"ס

א) נע"י מוספות לקמן קס: ד"ה כיון וכו', ב) וסופה טז., ג) ומוסף פט"ו, ד) כלס פ"ה מ"ו, ה) ונקמן קט:ו, ו) תוספ' יו"ט פכ"ה דכלס משנה ו העתיק לשון רש"י וכ"ש שאינו מחוסר תמלה וכו"ל ז) דף קס:ו.

תורה אור השלם

1 ובל אֲשֶׁר יַפֵּל מִגְּבֻלָּתָם עָלָיו יִטְמֵא תַנּוּר וְכִירִים יִתְּץ טַמְאִים הֵם וְטֻמְאִים יִהְיוּ לָבֶטֶ: ורקרא יא לה

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה כ' יהודה וכו' והמטר ניסוק בחבוב מלמעלה לאור: ב) ד"ה מתקף וכו' ה"ל מטר הס"ד ואח"כ מ"ה בחבור גופים:

רבינו חננאל

פי' קרומיות, שריו מחצאלות שבלו. וזה שאמר ר' זורא אמר רב שריו פרומיות אסור לטלטלן בשבת, פרומיות כירושו טליתות, כדאמרין התם רב יהודה רמי תכלתא כפרותא דאינשי ביתה, פי' תלא ציצית טבילת של אשתו, ופשוטה היא. ת"ד שבדי תנור ישן, ס"א שריו תנור ישן, הרי הן ככל הכלים מילתין, בחצר דברי ר' מאיר, ר' יהודה אומר אין טבילין העיר ר' יוסי וכו', ואמרין במאי קא מיפלגי, בעושין מלאכה ואין עושין מעין מלאכתו, ור"מ לטעמיה דהוא ת"ק דמתניתין (וקי"ל) (דקי"ל) סתם משנה ר"מ דשרי אע"פ שאין עושין מעין עושיין ור' יהודה לטעמיה דאמר שעושין האור צנור והתנור ניסוק א) מלמעלה בתוכו מאור דרך שוליו או שהתנור בתוך חלל הצנור באויר והסיק עולה סביב דופנותיו וניסוק כגון שקלר מלמטה ורצח מלמעלה או הצנור רצח מלמטה ופיו קצר טמא: ואם לאו. אלא נסוק כשאר תנורים מתוכן טהור כדמפרש טעמא דצעין מחוסר נמיצה שיהא קרוב להיות מחובר וכי אינו קרוב לארץ אין לך תנור נתון מזה ואין לך לקיים זו תנור וכיריים יותן דנתינה לא שייכא אלא בצננין מחובר וכשאין מחובר שצירה שייכא ציה: טמאים הם וטמאים יהיו לגס. דכפל ציה קרא רצוה הוא שע"פ שאינו מתוקן כל זכרו: הסוף לאידך גיסא. האי יותן לאו לאגמורי קולא אחא ולמימר דאי ליכא לקיומי ציה נתיצה כגון זה שאינו צנוי ומחובר וממילא הוא נתון דליהו טהור דהדר מנא ציה קרא וטמאים יהיו לגס לרצווי אלא לאגמורי חומרא אחא דלא תימא כל התנורים העשויים כהלכתן ומחברים לארץ הרי הן כשאר צמים וכקרקע דמי הואיל וחצרן ולא לקבל טומאה קמ"ל יותן דאע"ג דשייכא ציה לשון נתינה כלומר דמחובר הוא טמא וכ"ש א) דמחוסר נתינה: בסיסא ראשון. שלא הוסק מעולם והסיק ראשון שנחלקו זו דההוא משוי ליה כלי כדתנן צמס' כלים (פ"ה מ"א) איזהו גמר מלאכתו משיסיקנו לאפות זו סופגנין דההיא פליג ר' יהודה ואמר דאינו ראוי ליעשות כלי: אבל בסיסא שני. שמתחלה נעשה כשאר תנורים מחובר לארץ או לאבן עז והוסק שם ונעשה כלי וסוף נטלו משם ונתנו על פי הצנור וכאן נטמא מודה ר' יהודה דליתרצאי מוטמאים יהיו לגס: ואפילו סנוי צלואר גמל. אח"כ חלקו דנין טהרת תנור שצריך לשבור אף את חרסו ואינו נטהר צנטילתו שלם ממקומו: אמר עולא היסק ראשון לרצנו. דאמרי מריבוי דקרא ואע"ג דאין הצל שלו מתקיים יפה מקבל טומאה לא תימא נתנו ע"פ הצנור דוקא אלא אפילו תלאו צלואר גמל והוסק שם היסק ראשון טמא: מסיקף לה רב אשי. אדרצא דאוקי פלוגתא דטלטול שצרי תנור ישן דלעיל צשצרים דכי האי תנור יא) דהוא גופיה לר' יהודה לאו מנא הוא: כדאמרן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושצרי תנור מעליא קאלמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג צשצרי כלי דצאי אינטריכא ליה ובעושין קלת מעין מלאכת אפייה כגון מעשה טפאק רעפים שקורין טובל"ש שמשקיין אותם ואופין צהן כך שצרים אלו רחצים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מצחון כרעפים. ולא משום דצעי רצי מאיר מעין מלאכתן אלא משום דרצי יהודה נקט לה: ור"מ לרצווי דר' יהודה. נקט תנור וקאלמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר צמתיתין: מעומד. צתנור אופין מעומד שהפת דצוקה צדופיה התנור ועומדת ואינה מוטלת צשכינה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוככות על רצחן: יסויו דתנורי דמתא מחסיא. כסויו תנור של אותו מקום לא היה להן ציה אחיה. תנור מפני שפיו למעלה יא לו כסוי שלא ילא הצל שלו לאחר שהצדיק צו הפת מכסהו: ברתנ"י האנן צצקירויא. דלעת יצישה חלולה וממלאין צה מים ומתוך שהיא קלה אינה שואבת אלא צפה ונותנין צה אבן להצדיקה: אם ממלאין צה ואינה נופלת. שקצורה יפה לפי הקירוייה שו"א כלי: ואם לאו. הרי היא כשאר אצנים ואין מטלטל את הקירוייה דשו"א צמים לאבן שנושאתה: ומורה

מבעוד יום.

מחללת. שנפרדו מן מחללת ישנה: צר המדורי אסנדה לי צר המדורי פירש לי טעמו של דבר: נספות צה עפרא. העומד לנסות צו זלואה. אי"נ שלא יעלה האצק: שירי צרומומים. טליתות כדאמר

צבוסה (דף יא). רמא תכילתא צפירומא

דאינשי צימיה: תנור ישן. שכצר

הוסק ומרסיו קשים וחזו למלאכה:

הרי הן כלל הכלים. לקמיה מפרש

פלוגתייהו וטעמייהו: ועל יסויו.

של תנור שאינו צריך ציה יד דצללו

צית אחיה מטלטלין ליה ופלוגתא

היא צמתיתין: דאיכא למ"ד צעינן

צית אחיה: מעין מלאכה. כגון

לנסות צהן פי צימיה: ואין עושין

מעין מלאכתן. לאפות: ואזורא ר"מ

לעעמיה. דאמר צמתני' לא צעינן

מעין מלאכתן: דהאי תנור. העשוי

כעין זה ששניו צמשנה זו שאני מציא

לך שלא נתקן כל זכרו מחילתו

ונשצר קמיפלגי: נתנו על פי הצנר.

תנורים שלהם עשוין כקדירות גדולות

ואין להן שולים ומושיצו לארץ ומצדיק

ניט סביבותיו לעשותו עז שיחזיק

חומו והיא קרויה טפילה והיא מגעת

לארץ ומתוך כך הצל שלו קיים. ואם

נתנו על פי הצנר או על פי הדות

שהיא כעין צנר אלא שהצנר צמפירה

והדות צצנין ונתן שם אבן צינו לצין

דופן הצנר לדחוקו שלא יפול ויהא

עומד צאורי: רצי יסודה אומר.

אם דופנותיו למעלה קרוצים לדופני

הצנר שלא הוצרך לתת צימתיס אלא

אבן דקה ואין אויר ניכר צין דופני

התנור לדופני הצנר שעכב את היסק

התנור אלא יועילו לו דופני הצנר

להחזיק את חומו ושוליו קרוצים לשולי

הצנר שאם מסיקין אותו מלמטה

שעושין האור צנור והתנור ניסוק

א) מלמעלה בתוכו מאור דרך שוליו או

שהתנור בתוך חלל הצנור באויר

והסיק עולה סביב דופנותיו וניסוק

כגון שקלר מלמטה ורצח מלמעלה

או הצנור רצח מלמטה ופיו קצר טמא:

ואם לאו. אלא נסוק כשאר תנורים

מתוכן טהור כדמפרש טעמא דצעין

מחוסר נמיצה שיהא קרוב להיות

מחובר וכי אינו קרוב לארץ אין לך

תנור נתון מזה ואין לך לקיים זו

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת

קבה.

אם זרקה מבעוד יום. השתא לא פריך אלא מעתה זרק לגלמיה

מצעוד יוס דכיון דלא היה מוכן מצעו"י ליכא לדמויי לגלמיה:

בחצצלת גופה צמאי חזיא. ליווחא דמילתא מפרש הכי אע"ג

דלא צעי מעין מלאכה ראשונה כדאמר רב נחמן לעיל

חרס קטנה מותר לטלטלה צחצר

משום דחזיא לכסווי צה מנא:

הרי הן כבב' הכלים הנישצין בחצה.

לאו דוקא צחצר לרצ נחמן

ולרצא דשרו צכרמלית ורה"ר א:

בשעושיין מעין מלאכה ואין

עושין מעין מלאכתן.

והא דנקט תנור ישן דצצרי תנור

חדש אין ראוין לללוס:

בשצברי דהאי תנור קמיצפגי. לפי

תירוץ זה תימא הא

דנקט תנור ישן דצהיסק ראשון פליגי:

בצמאן כר' אליעזר בן יעקב. ה"ה

דה"מ למימר כרצי יוסק

דשרי לקמן לטלטל כסווי כלים שאין

להם צית אחיה צכלי דחצרניהו

צארעא¹ אלא² משום דמשנת ר' אליעזר

כן יעקב קצ ונקי:

ואזור

רבא אי הכי אדמיפלגי בשצברי תנור ליפלגו בשצברי כלים בעלמא אלא

אמר רבא בשצברי דהאי תנור קמיפלגי דתנן ה'נתנו על פי הבור או על פי

הדות ונתן שם אבן רבי יהודה אומר אם מסיק מלמטה והוא נסוק מלמעלה

טמא ואם לאו טהור וחכמים אומרים הואיל והוסק מ"מ טמא ובצמאי

קמיפלגי בהאי קרא יתנור וכירים יותין טמאים הם וטמאים יהיו לכם רבי

יהודה סבר מחוסר נתיצה שאין מחוסר נתיצה טהור ורבנן סברי

טמאים יהיו לכם מ"מ ורבנן נמי הכתיב יותין הווא לאידך גיסא דסלקא

דעתך אמינא כיון דחבריה בארעא כגופא דארעא דמי קמ"ל ואידך נמי

הכתיב טמאים יהיו לכם ההיא כדרב יהודה אמר שמואל דאמר רב יהודה

אמר שמואל מחלוקת בהיסק ראשון אבל בהיסק שני אפילו תלוי בצואר

גמל אמר עולא והיסק ראשון לרבנן אפילו תלוי בצואר גמל מתקין לה

רב אשי אי הכי אדמיפלגי בשצברי תנור ליפלגו בתנור גופה השתא תנור

גופה לרבי יהודה לא הוי מנא שצרינו מיבעיא אלא אמר רב אשי לעולם

כדאמרן מעיקרא ובעושה מעשה טפאק ורבי מאיר לרצווי דרבי יהודה

קאמר לדידי אפילו בעושין מעין מלאכה אלא לדידך אודי לי מיהא

דכהאי גוונא מלאכתו הוא ורבי יהודה לא דמי התם הסקו מבפנים

הכא הסקו מבחוץ התם מעומד הכא לאו מעומד: העיר ר' יוסי משום

רבי אליעזר בן יעקב על שצרי תנור ישן שניטלין בשבת ועל כיסויו

שאינו צריך בית יד: אמר רבינא כצמאן מטלטלינן האידנא כיסוי דתנורי

דמתא מחסיא דאין להם בית אחיהו כצמאן כר"א בן יעקב: ברתנ"י והאבן

שבקירוייה אם ממלאין בה ואינה גופלת ממלאין בה ואם לאו אין ממלאין בה

ומורה

תנור וכיריים יותן דנתינה לא שייכא ציה: טמאים הם וטמאים יהיו לגס. דכפל ציה

קרא רצוה הוא שע"פ שאינו מתוקן כל זכרו: הסוף לאידך גיסא. האי יותן לאו לאגמורי קולא אחא ולמימר דאי ליכא לקיומי

ציה נתיצה כגון זה שאינו צנוי ומחובר וממילא הוא נתון דליהו טהור דהדר מנא ציה קרא וטמאים יהיו לגס לרצווי אלא לאגמורי חומרא אחא דלא תימא כל התנורים העשויים כהלכתן ומחברים לארץ הרי הן כשאר צמים וכקרקע דמי הואיל וחצרן ולא לקבל טומאה קמ"ל יותן דאע"ג דשייכא ציה לשון נתינה כלומר דמחובר הוא טמא וכ"ש א) דמחוסר נתינה: בסיסא ראשון. שלא הוסק מעולם והסיק ראשון שנחלקו זו דההוא משוי ליה כלי כדתנן צמס' כלים (פ"ה מ"א) איזהו גמר מלאכתו משיסיקנו לאפות זו סופגנין דההיא פליג ר' יהודה ואמר דאינו ראוי ליעשות כלי: אבל בסיסא שני. שמתחלה נעשה כשאר תנורים מחובר לארץ או לאבן עז והוסק שם ונעשה כלי וסוף נטלו משם ונתנו על פי הצנור וכאן נטמא מודה ר' יהודה דליתרצאי מוטמאים יהיו לגס: ואפילו סנוי צלואר גמל. אח"כ חלקו דנין טהרת תנור שצריך לשבור אף את חרסו ואינו נטהר צנטילתו שלם ממקומו: אמר עולא היסק ראשון לרצנו. דאמרי מריבוי דקרא ואע"ג דאין הצל שלו מתקיים יפה מקבל טומאה לא תימא נתנו ע"פ הצנור דוקא אלא אפילו תלאו צלואר גמל והוסק שם היסק ראשון טמא: מסיקף לה רב אשי. אדרצא דאוקי פלוגתא דטלטול שצרי תנור ישן דלעיל צשצרים דכי האי תנור יא) דהוא גופיה לר' יהודה לאו מנא הוא: כדאמרן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושצרי תנור מעליא קאלמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג צשצרי כלי דצאי אינטריכא ליה ובעושין קלת מעין מלאכת אפייה כגון מעשה טפאק רעפים שקורין טובל"ש שמשקיין אותם ואופין צהן כך שצרים אלו רחצים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מצחון כרעפים. ולא משום דצעי רצי מאיר מעין מלאכתן אלא משום דרצי יהודה נקט לה: ור"מ לרצווי דר' יהודה. נקט תנור וקאלמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר צמתיתין: מעומד. צתנור אופין מעומד שהפת דצוקה צדופיה התנור ועומדת ואינה מוטלת צשכינה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוככות על רצחן: יסויו דתנורי דמתא מחסיא. כסויו תנור של אותו מקום לא היה להן ציה אחיה. תנור מפני שפיו למעלה יא לו כסוי שלא ילא הצל שלו לאחר שהצדיק צו הפת מכסהו: ברתנ"י האנן צצקירויא. דלעת יצישה חלולה וממלאין צה מים ומתוך שהיא קלה אינה שואבת אלא צפה ונותנין צה אבן להצדיקה: אם ממלאין צה ואינה נופלת. שקצורה יפה לפי הקירוייה שו"א כלי: ואם לאו. הרי היא כשאר אצנים ואין מטלטל את הקירוייה דשו"א צמים לאבן שנושאתה: ומורה

הוא: כדאמרן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושצרי תנור מעליא קאלמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג צשצרי כלי דצאי אינטריכא ליה ובעושין קלת מעין מלאכת אפייה כגון מעשה טפאק רעפים שקורין טובל"ש שמשקיין אותם ואופין צהן כך שצרים אלו רחצים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מצחון כרעפים. ולא משום דצעי רצי מאיר מעין מלאכתן אלא משום דרצי יהודה נקט לה: ור"מ לרצווי דר' יהודה. נקט תנור וקאלמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר צמתיתין: מעומד. צתנור אופין מעומד שהפת דצוקה צדופיה התנור ועומדת ואינה מוטלת צשכינה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוככות על רצחן: יסויו דתנורי דמתא מחסיא. כסויו תנור של אותו מקום לא היה להן ציה אחיה. תנור מפני שפיו למעלה יא לו כסוי שלא ילא הצל שלו לאחר שהצדיק צו הפת מכסהו: ברתנ"י האנן צצקירויא. דלעת יצישה חלולה וממלאין צה מים ומתוך שהיא קלה אינה שואבת אלא צפה ונותנין צה אבן להצדיקה: אם ממלאין צה ואינה נופלת. שקצורה יפה לפי הקירוייה שו"א כלי: ואם לאו. הרי היא כשאר אצנים ואין מטלטל את הקירוייה דשו"א צמים לאבן שנושאתה: ומורה

הוא: כדאמרן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושצרי תנור מעליא קאלמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג צשצרי כלי דצאי אינטריכא ליה ובעושין קלת מעין מלאכת אפייה כגון מעשה טפאק רעפים שקורין טובל"ש שמשקיין אותם ואופין צהן כך שצרים אלו רחצים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מצחון כרעפים. ולא משום דצעי רצי מאיר מעין מלאכתן אלא משום דרצי יהודה נקט לה: ור"מ לרצווי דר' יהודה. נקט תנור וקאלמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר צמתיתין: מעומד. צתנור אופין מעומד שהפת דצוקה צדופיה התנור ועומדת ואינה מוטלת צשכינה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוככות על רצחן: יסויו דתנורי דמתא מחסיא. כסויו תנור של אותו מקום לא היה להן ציה אחיה. תנור מפני שפיו למעלה יא לו כסוי שלא ילא הצל שלו לאחר שהצדיק צו הפת מכסהו: ברתנ"י האנן צצקירויא. דלעת יצישה חלולה וממלאין צה מים ומתוך שהיא קלה אינה שואבת אלא צפה ונותנין צה אבן להצדיקה: אם ממלאין צה ואינה נופלת. שקצורה יפה לפי הקירוייה שו"א כלי: ואם לאו. הרי היא כשאר אצנים ואין מטלטל את הקירוייה דשו"א צמים לאבן שנושאתה: ומורה

הוא: כדאמרן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושצרי תנור מעליא קאלמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג צשצרי כלי דצאי אינטריכא ליה ובעושין קלת מעין מלאכת אפייה כגון מעשה טפאק רעפים שקורין טובל"ש שמשקיין אותם ואופין צהן כך שצרים אלו רחצים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מצחון כרעפים. ולא משום דצעי רצי מאיר מעין מלאכתן אלא משום דרצי יהודה נקט לה: ור"מ לרצווי דר' יהודה. נקט תנור וקאלמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר צמתיתין: מעומד. צתנור אופין מעומד שהפת דצוקה צדופיה התנור ועומדת ואינה מוטלת צשכינה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוככות על רצחן: יסויו דתנורי דמתא מחסיא. כסויו תנור של אותו מקום לא היה להן ציה אחיה. תנור מפני שפיו למעלה יא לו כסוי שלא ילא הצל שלו לאחר שהצדיק צו הפת מכסהו: ברתנ"י האנן צצקירויא. דלעת יצישה חלולה וממלאין צה מים ומתוך שהיא קלה אינה שואבת אלא צפה ונותנין צה אבן להצדיקה: אם ממלאין צה ואינה נופלת. שקצורה יפה לפי הקירוייה שו"א כלי: ואם לאו. הרי היא כשאר אצנים ואין מטלטל את הקירוייה דשו"א צמים לאבן שנושאתה: ומורה

הוא: כדאמרן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושצרי תנור מעליא קאלמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג צשצרי כלי דצאי אינטריכא ליה ובעושין קלת מעין מלאכת אפייה כגון מעשה טפאק רעפים שקורין טובל"ש שמשקיין אותם ואופין צהן כך שצרים אלו רחצים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מצחון כרעפים. ולא משום דצעי רצי מאיר מעין מלאכתן אלא משום דרצי יהודה נקט לה: ור"מ לרצווי דר' יהודה. נקט תנור וקאלמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר צמתיתין: מעומד. צתנור אופין מעומד שהפת דצוקה צדופיה התנור ועומדת ואינה מוטלת צשכינה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוככות על רצחן: יסויו דתנורי דמתא מחסיא. כסויו תנור של אותו מקום לא היה להן ציה אחיה. תנור מפני שפיו למעלה יא לו כסוי שלא ילא הצל שלו לאחר שהצדיק צו הפת מכסהו: ברתנ"י האנן צצקירויא. דלעת יצישה חלולה וממלאין צה מים ומתוך שהיא קלה אינה שואבת אלא צפה ונותנין צה אבן להצדיקה: אם ממלאין צה ואינה נופלת. שקצורה יפה לפי הקירוייה שו"א כלי: ואם לאו. הרי היא כשאר אצנים ואין מטלטל את הקירוייה דשו"א צמים לאבן שנושאתה: ומורה

הוא: כדאמרן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושצרי תנור מעליא קאלמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג צשצרי כלי דצאי אינטריכא ליה ובעושין קלת מעין מלאכת אפייה כגון מעשה טפאק רעפים שקורין טובל"ש שמשקיין אותם ואופין צהן כך שצרים אלו רחצים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מצחון כרעפים. ולא משום דצעי רצי מאיר מעין מלאכתן אלא משום דרצי יהודה נקט לה: ור"מ לרצווי דר' יהודה. נקט תנור וקאלמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר צמתיתין: מעומד. צתנור אופין מעומד שהפת דצוקה צדופיה התנור ועומדת ואינה מוטלת צשכינה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוככות על רצחן: יסויו דתנורי דמתא מחסיא. כסויו תנור של אותו מקום לא היה להן ציה אחיה. תנור מפני שפיו למעלה יא לו כסוי שלא ילא הצל שלו לאחר שהצדיק צו הפת מכסהו: ברתנ"י האנן צצקירויא. דלעת יצישה חלולה וממלאין צה מים ומתוך שהיא קלה אינה שואבת אלא צפה ונותנין צה אבן להצדיקה: אם ממלאין צה ואינה נופלת. שקצורה יפה לפי הקירוייה שו"א כלי: ואם לאו. הרי היא כשאר אצנים ואין מטלטל את הקירוייה דשו"א צמים לאבן שנושאתה: ומורה

הוא: כדאמרן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושצרי תנור מעליא קאלמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג צשצרי כלי דצאי אינטריכא ליה ובעושין קלת מעין מלאכת אפייה כגון מעשה טפאק רעפים שקורין טובל"ש שמשקיין אותם ואופין צהן כך שצרים אלו רחצים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מצחון כרעפים. ולא משום דצעי רצי מאיר מעין מלאכתן אלא משום דרצי יהודה נקט לה: ור"מ לרצווי דר' יהודה. נקט תנור וקאלמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר צמתיתין: מעומד. צתנור אופין מעומד שהפת דצוקה צדופיה התנור ועומדת ואינה מוטלת צשכינה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוככות על רצחן: יסויו דתנורי דמתא מחסיא. כסויו תנור של אותו מקום לא היה להן ציה אחיה. תנור מפני שפיו למעלה יא לו כסוי שלא ילא הצל שלו לאחר שהצדיק צו הפת מכסהו: ברתנ"י האנן צצקירויא. דלעת יצישה חלולה וממלאין צה מים ומתוך שהיא קלה אינה שואבת אלא צפה ונותנין צה אבן להצדיקה: אם ממלאין צה ואינה נופלת. שקצורה יפה לפי הקירוייה שו"א כלי: ואם לאו. הרי היא כשאר אצנים ואין מטלטל את הקירוייה דשו"א צמים לאבן שנושאתה: ומורה

הוא: כדאמרן מעיקרא. בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושצרי תנור מעליא קאלמר. ודקשיא לך אמאי נקט תנור ליפלוג צשצרי כלי דצאי אינטריכא ליה ובעושין קלת מעין מלאכת אפייה כגון מעשה טפאק רעפים שקורין טובל"ש שמשקיין אותם ואופין צהן כך שצרים אלו רחצים ומיהו אין להן תוך להסיקם מצפנים אלא מצחון כרעפים. ולא משום דצעי רצי מאיר מעין מלאכתן אלא משום דרצי יהודה נקט לה: ור"מ לרצווי דר' יהודה. נקט תנור וקאלמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר צמתיתין: מעומד. צתנור אופין מעומד שהפת דצוקה צדופיה התנור ועומדת ואינה מוטלת צשכינה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוככות על רצחן: יסויו דתנורי דמתא מחסיא. כסו